

[Fuglsang]

Jeg har fulgt debatten indtil nu, og det har for så vidt været ret så betegnende, at netop nogle af de mest udprægede europæere er dem, som har udtrykt den største betænkelighed ved noget, som kunne tænkes at rode op i problemdyngen, som efterhånden hober sig op omkring EF.

Nu synes det at være sådan, at vi skal have sådan en hvidbog. Det mener socialdemokraterne, og det fremgår af forslaget her, at fremskridtspartiet har de samme tanker. Der kan sikkert også, hvis det er det rigtige udvalg, der kommer til at arbejde med sagerne, komme ting ud af det, som gør, at det har sin berettigelse, men skal det have nogen værdi, skal det være udtryk for en nogenlunde demokratisk bedømmelse, og det afhænger i sidste instans af, hvordan et sådant udvalg er sammensat. Her synes jeg faktisk, at det forslag, der er fremsat fra fremskridtspartiet, kan danne et ganske godt udgangspunkt. Det er ikke sådan, at jeg nærer lige ubegrænset tillid til alle de organisationer, som fremskridtspartiet nævner, men jeg synes dog, det er temmelig stærkt, når der heroppe blev sagt, at der er tale om et ensidigt parti. Når man ser de navne, der er nævnt heromme, Landsorganisationen, Industrirådet, Landbrugsrådet, Folkebevægelsen mod EF, udenrigsministeriet, arbejderbevægelsen, erhvervsrådet, Dansk Havfiskeriforening samt repræsentanter for de opstillingsberettigede partier, er det temmelig meget at sige, at der er tale om et ensidigt sammensat parti. Skal vi have et sådant udvalg – og jeg mener, det kan gøre sin gavn – vil dette være at foretrække fremfor et mere eller mindre ensidigt, sammensat af eksperter, enten disse er i gåseøjne eller ikke er det.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det radikale venstre må afvise fremskridtspartiets forslag. Det sammensurium af interesser, som skal repræsenteres i udvalget, vil med sikkerhed ikke kunne producere en læseværdig redegørelse. Vi har i mange år i Danmark haft den usik, når vi skulle have noget undersøgt eller have noget frem til diskussion, netop at sætte repræsentanter for forskellige interesser sammen i kommissioner, som derved har fået meget langvarige fødselsperioder og temmelig tandløse resultater.

Fremskridtspartiet kører videre ad den linje, og det er ikke den rigtige vej at gå. Det er langt, langt bedre, når man skal have udredninger om vigtige spørgsmål, at lade mindre grupper af uafhængige producere et resultat, som de politiske myndigheder og erhvervsorganisationerne som nævnt i forslaget derefter kan tage stilling til og knytte deres kritiske kommentarer til. Det giver offentligheden en langt bedre mulighed for at vurdere materialet, at det udarbejdes på den måde.

Alene af den grund kan vi ikke tilslutte os fremskridtspartiets forslag, der kører videre på en gammeldags måde at udrede problemer på.

Ser vi på selve sagen, spørgsmålet om at få udredet fordele og ulemper ved vort EF-medlemskab, synes jeg, man skal være opmærksom på, at det, vi har brug for, jo ikke er en slags autoriseret historiebog om 5 års udvikling i Danmarkshistorien. Det, vi har brug for, er en redegørelse om virkningerne af EF-medlemskabet med det sigte, at det kan danne grundlag for folketingets, regeringens, partiernes og befolkningens videre arbejde med EF-sagerne. Det er ikke ønskeligt kun at få noget bagudrettet, noget statisk, en redegørelse for, hvad der er passeret. Det er ønskeligt at få et materiale, der kan blive et redskab til vurdering af, både hvad der er sket, selvfølgelig, men også og først og fremmest, hvorledes vi i fremtiden skal indrette vor EF-politik, så den svarer til danske interesser og danske synspunkter.

Der er én ting, vi finder er en mangel ved det udvalg, regeringen har nedsat. Vi havde ønsket og fremsatte allerede ønsket under åbningsdebatten, at det udvalg, der skulle nedsættes, fik et bredere kommissorium end EF-spørgsmålene. Vi kunne ønske en videreførelse af det arbejde, som Seidenfadenudvalget afsluttede i 1971, som var en bred redegørelse for problemerne og udviklingen i vor sikkerheds- og udenrigspolitik.

Det udvalg, regeringen har nedsat, dækker ikke dette formål. Derfra vil vi nok få en redegørelse for visse af de udenrigspolitiske sider, nemlig dem, der knytter sig til EF-medlemskabet, men der er jo andet i vor udenrigspolitik end det, der knytter sig til EF-medlemskabet, og en videregående redegørelse, der inddrager andre sider, ville have været en bedre idé end det, som regeringen er endt med at foreslå.